

bemærke, at der er meget god Leilighed til at faae private Liſtkud til en ſaadan Underviisningsanſtalt, hvis der til 3die Behandling blev ſtillet et Forſlag til § 3, ſom fordrede en ſækkelig Betaling af de Elever, ſom havde Raad dertil. Fremdeles ſkal jeg give et yderligere Beviis for, at det ikke har ſaa meget at ſige, hvad Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds anførte om den excluſive Character, ſom denne Anſtalt ſkulde have. Thingets Medlemmer ville indrømme, at, naar denne Skole bliver, ſom den bør være, vil den ikke have beſtaaet i mange Aar, før den igjennem de derfra udgaaende Elever vil virke over hele Landet, og det paa den Maade, hvorpaa de mindre Agerbrugere beſt kunde paavirkedes med Henſyn til Udvikling af Agerbruget, nemlig igjennem perſonlige Exempler.

Eſchering: Maa jeg bede om Ordet for en perſonlig Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Eſchering: Det er en fuldkommen Miſforſtaeſe, naar man troer, at jeg vil have Bidrag fra Private. Jeg vil have, at de Private ſhulle indrette Skolen, og Staten bidrage til den.

M. F. Jespersen: Jeg kan viſſelig henholde mig til hvad der er blevet ſagt af de foregaaende Talere, og ſkal derfor indſtrænke mig til nogle ganſke ſaa Bemærkninger. Hvad navnlig min ærede Collega, Rigsdagsmanden for Holbeks Amts 2den Valgfreds (Eſchering) angaaer, ſom iſær har angrebet denne Landbohøiſkole, ſaa er det mig en Trøſt, at Mindretallet har deelt ſig i 2, om ikke i 3 Dele, ſaa at det kun er enigt i Et, at være imod den af Reſgieringen foreſlaaede Plan. Den ærede Rigsdagsmand har, navnlig under det foregaaende Miniſterium, ſtedſe anbefalet Thinget — og fremført det ſom en ſærlig Roes for ſig ſelv, at han forſtod det — at begrænde ſig, og ſagt, at naar han ikke kunde faae det Bedſte, ſaa tog han det Næſtbedſte eller Trediebedſte. Nu forekommer det mig, at der her var al Anledning

for ham til, naar han ikke kunde ſætte ſin Anſkuelse igjennem, dog at tage det, ſom han vel ikke anſeer for det Bedſte, men ſom det Næſtbedſte, thi det var dog altid bedre end ſlet Intet. Naar hvert Medlem af den ærede Minoritet har ſin Anſkuelse, ſaa forekommer det mig at være for megen Egoiſme fra Minoritetens Side at ſige, at, naar de ikke kunne faae, hvad de anſee for det Bedſte, ville de ſlet Intet have; jeg beder derfor den ærede Rigsdagsmand om, her at lade det være gjældende for ham, ſom han ſaa ofte har gjort gjældende mod os. Jeg ſkal ikke videre tale om, hvad den ærede Rigsdagsmand ogſaa ſidſt berørte, og ſom han ikke alene den gang, men ſom det forekommer mig, temmelig ofte berører, nemlig, at naar man ikke kjendte ham temmelig nøje, kunde man troe, at han havde underfundige eller ſkjulte Bevæggrunde til hvad han fremførte, men jeg ſkal dog fremføre, at han ſelv er meget tilbøielig til at underlægge Andre ſaadanne Bevæggrunde. Vel tiltroer han ſig — og mange Andre troe det maaſtee med ham —, at han har meget Kjendſkab til hvad der paſſerer baade i Himlen og paa Jorden, i Havet og under Jorden, og at han har ſeet og prøvet Alt, men ſaaledes at prøve Menneſkenes indre Tanker troer jeg maa være Vorherre forbeholdt, og jeg troer, at den danſke Nation i det Hele er ſaa aaben, at man ikke paa den kan anvende Talleyrands Ord, at vi have ſaaet Taleren for at ſkjule vore Tanker. Indenrigsminiſteren meente, at det var mindre vigtigt, at vi havde lagt Overbeſtyrelſen ind under Underviisningsminiſteriet, men det forekom os Alle i Comiteen — deri vare vi dog enige —, at det var naturligt, at Alt, hvad der henhørte under Underviisningen, arrangeredes under een Miniſter, ligesom vi ogſaa troede, at det vilde være det Rigtigſte i economiſk Henſeende. Det ſynes mig, at man ved alle Landmandsmøder har tænkt ſig, at denne Gjenſtand henhørte under dette Miniſterium, iſær naar man baade vilde tage Landmandsexamen og Forſterexamen med, hvilken ſidſte rigtignok henhører under Finantsminiſteriet, men det er jo naturligt, at Landboſager og Forſtſager beſuaagtet blive under de reſpective Miniſterier, under hvilke de nu ligge, og at det